

Kasap Kel Memiş

– Mikdadi · 05 Haziran 2015

Kasap Kel Memiş

Kasaptan geçiyordu, sokakta iřlek yerde,
Baktı durdu etlere, ama elleyemedi.
Birkaç kilo et alıp, çocuklar ile yer de
Fikrinde atal bıçak, lâkin elle yemedi.

Sardı onu o anda karamsar bir dūřünce,
Alacaktı garibim, aylığı yetişmedi.
Sonra ne olur hali, bir peřine dūřünce,
Hayalinde de katı, Kel Memiş yetiřmedi.

Aylık kiraya yetmez, hudutlu gelir-gider!
Nasıl der bilinmez, bu emekçi ekleri.
Ama nefis et ister, aklına gelir gider,
Gönlüne hazan esip, soluyor iekleri.

Yüzü tutmuř olup da Kel Memiş'e varsaydı,
Bir kilo et uğruna, mezbahayı yıkardı.
Bir ara çok sevindi, umutları varsaydı,
Aksi halde Kel Memiř, dūnyasını yıkardı.

Elinde bıçağı var, gezer kanlı izmeli,
Volta atar dolařır, durma, git ve gel Memiş.
Bunun altını kalın çizgi ile izmeli,
Onun gibi paragöz, bu dūnyaya gelmemiř.

Kel Memiş çok vicdansız ve zalimin biriydi,
Dedi kendi kendine, bulmuřtur bir sakat at.
Adama benzemezdi, kulak ve leb iriydi,
Onun etinden bile lezzetliydi sakatat.

Adaletsiz paylařım, dar ediyor bu yurdu,
Herkes hakkı olanı hakkı ile almalı.
Atalarımız bizim, bakınız ne buyurdu;

Gördüğünü isteme, paran varsa al malı.

Mikdadî Bu fukara borçla et alabilse,
Doyacaktı bu akşam, mahalle ve ev ete.
Kel Memiş güvenip de sözünü âlâ bilse,
Öyle muhtaç idi ki, denecek bir "Evet"e.

Mikdat Bal